

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN-2018-135

19.2.2018

NEMI Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Tyveri - krav til dokumentasjon på eierskap – fal. § 8-1

Sikrede meldte inn en tyveriskade fra sin bolig i mai 2017 og førte opp tapte gjenstander til en totalverdi på ca. kr 700.000 i skademeldingen. Sikrede kunne i liten grad fremvise kvitteringer for de tapte gjenstandene, men fremla en rekke smykketakstbrev og en skriftlig bekreftelse fra selgeren av et halskjede til en opplyst verdi på kr 150.000. Selskapet avslo forsikringsutbetaling ettersom den fremlagte dokumentasjonen ikke ble ansett som tilstrekkelig til å sannsynliggjøre sikredes eierskap til de aktuelle gjenstandene, men tilbød likevel å betale kontanterstatning på kr 100.000 for å avslutte saken. Tilbudet ble ikke akseptert av sikrede, som mente han hadde dokumentert et langt større tap. Nemndas flertall kom til at takstbrevene måtte anses som tilstrekkelig dokumentasjon, men at de øvrige gjenstandene ikke var tilstrekkelig dokumentert.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: kr 738.030

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning etter tyveri fra sikredes bolig.

Sikrede har forsikring med bl.a. følgende dekning i pkt. 1.6.h:

Skader som erstattes:

- Tyveri av innbo og løsøre i bygning.

Sikrede meldte inn tyveri av en rekke gjenstander fra sin bolig i mai 2017. I skademeldingen førte sikrede opp tapte gjenstander til en totalverdi på ca. kr 700.000.

I den fremlagte anmeldelsen fremgikk følgende om forholdet:

Tyven/-e har banet seg adgang ved å liste ut et vindu på ca. 40 cm x 60 cm. Her har de strukket armen inn og vridd om nøkkelen som stod i kjellerdøren på innsiden. Etter å ha kommet seg inn denne døren hadde de fri tilgang til hele huset.

(...)

Fornærmede var noe usikker på hva som var stjålet da han hadde pakket ned gjenstander i esker etter at han hadde solgt huset og var på flyttefot.

Det var stjålet noen esker, men fornærmede vet ikke hvor mange esker som var stjålet og han husket heller ikke hva som var i de forskjellige eskene. Eskene var stjålet fra 1. etasjen og kjelleren.

En liten bærbar safe som inneholdt ca. 10 - 15000 kroner, smykker (armbånd, halssmykker, ringer mm) og sølvmynter var stjålet. Blant annet 50-kronersmynter i en rull av sølv og andre minnemynter i sølv. Safen stod på fornærmedes rom.

Det var stjålet motorsykkeldeler. Fornærmede skur på Harley Davidsons motorsykler. En eske med diverse deler var stjålet. Fornærmede vet at det var en del deler av chrom blant annet fothviler og deksel.

Fornærmede manglet en girkasse. Han hadde en lik som lå igjen på stedet. Det ble tatt bilde av demre, se illustrasjonsmappe. Motorsykkeldelene lå på et rom på innsiden av garasjen i kjelleren.

Sikrede har i liten grad kunnet fremvise kvitteringer for de tapte gjenstandene, men fremla noen kvitteringer og en rekke takstbrev for smykkene, samt en skriftlig bekreftelse fra selger av et halskjede.

Selskapet avsto forsikringsutbetaling under henvisning til at den fremlagte dokumentasjonen ikke var tilstrekkelig til å sannsynliggjøre sikredes eierskap til de aktuelle gjenstandene. Selskapet tilbød imidlertid å betale kontanterstatning på kr 100.000 for å avslutte saken.

Sikrede avviser selskapets tilbud på kr 100.000 og anfører at det var dokumentert et langt høyere tap enn dette. Han har derfor krav på høyere erstatningsutbetaling.

Selskapet avviser ansvar utover tilbudssummen og anfører at sikrede ikke i tilstrekkelig grad har dokumentert sitt krav, jf. fal. § 8-1. Det ble videre vist til at sikrede måtte sørge for at selskapet hadde informasjon og dokumentasjon slik at det ikke risikerte brudd på straffelovens § 317.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for tyveri av diverse gjenstander.

Flertallet – Wilhelmsen, Hagland, Lileng, Stiansen, Giæver og Sundby, bemerker:

Flertallet forstår saken slik at selskapet ikke bestrider at det er skjedd et tyveri, men at det anfører at sikrede ikke har dokumentert eiendomsretten til de gjenstandene som er hevdet stjålet. Sikrede har ifølge fal. § 8-1 plikt til å fremlegge de opplysninger og dokumenter som er tilgjengelige for sikrede, og som selskapet trenger for å beregne sitt ansvar og utbetale erstatningen. Det er ikke fremlagt dokumentasjon for de stjalne motorsykkeldelene, myntene eller kontantene. Selskapet har derfor ikke plikt til å betale erstatning for disse gjenstandene.

Derimot har sikrede fremlagt takstbrev for mange av smykkene, og disse er merket med sikredes navn. Flertallet mener dette i utgangspunktet må aksepteres som tilstrekkelig dokumentasjon på at disse smykkene tilhørte sikrede. Det kan ikke kreves at sikrede fremlegger kvitteringer eller forklaring på hvordan smykkene er finansiert, jf. FinKN 2013-072. Flertallet mener selskapet har plikt til å betale erstatning for de smykkene som er dokumentert med slik takst.

For et halskjede med angitt verdi kr 150.000 har sikrede fremlagt en skriftlig bekreftelse fra selger av smykkene. Selskapet har anmodet om kontaktdetaljer for å kontakte selgeren, men det har sikrede ikke vært villig til å gi. Han har i så fall ikke oppfylt sin dokumentasjonsplikt etter fal. § 8-1. Selskapet har ikke plikt til å dekke dette kjedet.

Mindretallet, Okkenhaug, bemerker:

Mindretallet er av den oppfatning at selskapet ikke plikter å foreta noen utbetaling slik saken er opplyst pr. i dag. Det vises til sikredes opplysningsplikt etter fal. § 8-1 første ledd.

Mindretallet er enig i at takstbrev i utgangspunktet må aksepteres som tilstrekkelig dokumentasjon for innehav av smykker. I hvert fall gjelder dette hvis det ikke er naturlig å kunne fremskaffe kvitteringer o.l. for innkjøp som supplerende dokumentasjon eller det er andre forhold som gjør innehav mindre sannsynlig. Det foreligger så mange uklare forhold både rundt anskaffelser, innehav og finansiering av flere av gjenstandene i denne saken, at selskapet må kunne avvente utbetaling for smykkene med takstbrev inntil sikrede har fremlagt den dokumentasjon og de opplysninger som han har tilgjengelig.

Slik mindretallet ser det, er det spesielt unnlåtelsen av å svare på spørsmål når det gjelder det mest kostbare smykket, med oppgitt verdi på kr 150.000, som medfører at takstbrevene alene ikke utgjør tilstrekkelig dokumentasjon for de øvrige smykkene. Selskapet har ved flere anledninger etterspurt kontaktinformasjon til selger av dette smykket, som det heller ikke foreligger takstbrev

for. Selskapet har videre bedt om opplysninger om betalingsform og betalingsbeløp. Sikrede har unnlatt å besvare disse spørsmålene, som burde være enkle å besvare for ham.

Svarene på de stilte spørsmålene vil, etter mindretallets oppfatning, si noe om sikredes troverdighet, og dermed hvorvidt takstbrevene likevel vil kunne være å anse som tilstrekkelig dokumentasjon for de øvrige smykkene. Selskapet må i en slik situasjon kunne avslå utbetaling for smykkene som det er fremlagt takstbrev for inntil spørsmålene blir besvart. Først da har sikrede oppfylt sin opplysningsplikt, og selskapet kan "beregne sitt ansvar", jf. fal. § 8-1 første ledd.

For øvrig slutter mindretallet seg til flertallets vurdering av at selskapet uansett ikke plikter å betale erstatning for gjenstandene hvor det ikke er fremlagt noen form for dokumentasjon (motorsykkeldeler, mynter og kontanter).

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis delvis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Birgitte Hagland (nestleder), Line Merete Lileng (nøytralt oppnevnt medlem), Elisabet Okkenhaug (selskapsrepresentant), Vibeke Stiansen (selskapsrepresentant), Hege Sundby (forbrukerrepresentant) og Gyrid Giæver (forbrukerrepresentant).